

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/81 af 19. maj 1981 om forskrifter for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb 1
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1372/81 af 19. maj 1981 om forskrifter for beregning af monetære udligningsbeløb 14

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1371/81

af 19. maj 1981

om forskrifter for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 876/81 ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne har vist, at bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1380/75 af 29. maj 1975 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3476/80 ⁽⁴⁾, bør affattes klarere og mere detaljeret for at sikre ensartet anvendelse inden for Fællesskabet; i samme anledning bør de ændres på en række punkter og opdeles i bestemmelser for beregningen af og bestemmelser for den administrative anvendelse af monetære udligningsbeløb;

de monetære udligningsbeløb, der finder anvendelse på produkter, der omfattes af Rådets forordning (EØF) nr. 3033/80 af 11. november 1980 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽⁵⁾, beregnes efter de mængder, der er anført i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 3034/80 af 11. november 1980 om fastsæt-

telse af mængderne af de basisprodukter, der anses som medgået til fremstilling af varer, der henhører under forordning (EØF) nr. 3033/80 ⁽⁶⁾, medmindre andet er fastsat i forordningen om fastsættelse af monetære udligningsbeløb; dette må tages i betragtning, når de monetære udligningsbeløb anvendes for produkter, som er fremstillet i henhold til proceduren for aktiv forædling;

de basisprodukter, der anses som medgået til fremstilling af varer, der henhører under forordning (EØF) nr. 3033/80, er korn, visse mejeriprodukter og sukker; de basisprodukter, der faktisk er medgået, kan være varer, der er fremstillet ved forarbejdning af nævnte produkter, eller produkter, der omfattes af

— Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽⁷⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse,

— Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3455/80 ⁽⁹⁾,

— Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1187/81 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 88 af 2. 4. 1981, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 30. 5. 1975, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1980, s. 71.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 360 af 31. 12. 1980, s. 17.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 121 af 5. 5. 1981, s. 1.

monetære udligningsbeløb, der ydes ved udførsel, har tilsvarende virkning som eksportrestitutions; visse bestemmelser i nærværende forordning bør svare til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2730/79 af 29. november 1979 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutions for landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3476/80;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 798/80 af 31. marts 1980 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutions og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2674/80⁽³⁾, er der fastlagt særlige procedurer som skal følges; anvendelsen af nærværende forordning hindrer ikke anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 798/80;

der bør, i tilfælde af anvendelse af artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71, fastsættes forskrifter for anvendelsen af nævnte bestemmelse henholdsvis vedtagelse af ikke af anvende den;

et monetært udligningsbeløb har teknisk set samme virkning som en import- eller eksportafgift; procedurerne for anvendelsen af monetære udligningsbeløb bør i sådanne tilfælde i størst mulig grad følge bestemmelserne, der gælder for indførsel og udførsel; disse bestemmelser er navnlig fastsat i følgende retsakter:

- Rådets forordning (EØF) nr. 1818/75 af 10. juli 1975 om landbrugsimportafgifter, udligningsafgifter og andre importbelastninger for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet heraf, som indføres af rejsende i deres personlige bagage⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2780/78⁽⁵⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 af 25. marts 1976 om den toldbehandling, som skal anvendes for returvarer ved genindførsel til Fællesskabets toldområde⁽⁶⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 1990/76 af 22. juli 1976 om toldbehandling af varer indført med henblik på afprøvning eller undersøgelse⁽⁷⁾;

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 223/77 af 22. december 1976 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende fællesskabsforsendelse og regler om forenkling af denne⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3298/80⁽⁹⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 2102/77 af 20. september 1977 om indførelse af en fællesskabsblanket til angivelse til udførsel⁽¹⁰⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 3060/78 af 19. december 1978 om fritagelse for importafgifter ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter fra tredjelande⁽¹¹⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter⁽¹²⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter⁽¹³⁾;
- Rådets direktiv 68/312/EØF af 30. juli 1968 om harmonisering af lovgivningen om
 1. toldbehandling af varer, der indføres i Fællesskabets toldområde,
 2. den midlertidige opbevaring af disse varer⁽¹⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse;
- Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik⁽¹⁵⁾, senest ændret ved direktiv 78/1032/EØF⁽¹⁶⁾;
- Rådets direktiv 71/235/EØF af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de sædvanlige

⁽¹⁾ EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 87 af 1. 4. 1980, s. 42.

⁽³⁾ EFT nr. L 274 af 18. 10. 1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 16. 7. 1975, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 219 af 12. 8. 1976, s. 14.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 20.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 344 af 19. 12. 1980, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 246 af 27. 9. 1977, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 194 af 6. 8. 1968, s. 13.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 28.

behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 76/634/EØF ⁽²⁾;

- Rådets direktiv 74/651/EØF af 19. december 1974 om afgiftsfritagelse ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter inden for Fællesskabet ⁽³⁾;
- Rådets direktiv 78/453/EØF af 22. maj 1978 om harmonisering af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om henstand med betaling af import- og eksportafgifter ⁽⁴⁾;
- Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld ⁽⁵⁾;
- Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning ⁽⁶⁾;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3094/76 af 17. december 1976 om supplerende gennemførelsesbestemmelser for monetære udligningsbeløb i samhandelen mellem Irland og Det forenede Kongerige ⁽⁷⁾ kan myndighederne for at undgå uregelmæssigheder gøre ydelsen af monetære udligningsbeløb afhængig af særlige betingelser; i et grænseområde er risikoen for uregelmæssigheder større; myndighederne i alle medlemsstaterne bør have denne mulighed;

bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 483/80 af 28. februar 1980 om ikke-anvendelse af monetære udligningsbeløb for produkter, der gennemgår visse behandlinger i en medlemsstat, og som derefter sendes tilbage til afsendelsesmedlemsstaten ⁽⁸⁾, bør indgå i nærværende forordning;

den belgisk-luxembourgiske økonomiske Union (BLØU) og Nederlandene har besluttet mellem deres valutaer at opretholde de grænser for kursudsving for deres valutaer, der gjaldt inden for den 9. maj 1971, og de har ikke ændret forholdet mellem deres valutaer; derfor har udvidelsen af grænserne for kursudsving for så vidt angår de pågældende medlemsstater

kun virkning over for de øvrige medlemsstater og til tredjelande, medens handelen inden for BLØU og mellem BLØU og Nederlandene ikke berøres deraf; følgelig har nævnte medlemsstater erklæret, at de i henhold til traktatens artikel 233 ikke vil anvende monetære udligningsbeløb indbyrdes; for så vidt angår anvendelsen af ordningen med monetære udligningsbeløb bør de anses som en medlemsstat;

erfaringerne viser, at fristen for fremlæggelse af de relevante dokumenter bør forlænges, hvis der skal ydes monetære udligningsbeløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de pågældende forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

DEFINITIONER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes forskrifterne for den administrative anvendelse af de ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 974/71 indførte udligningsbeløb, herefter benævnt »monetære udligningsbeløb«.

2. I denne forordning forstås ved

a) »produkter«:

— landbrugsprodukter, der er omfattet af en fælles markedsordning, og

— varer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80;

b) »indførsel«:

— frigivelse til fri omsætning af produkter, som ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og

— for så vidt angår produkter, der er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og som hidrører fra en anden medlemsstat,

aa) frigivelse til frit forbrug, eller

bb) henførsel under en toldprocedure eller en ordning med samme virkning, som sikrer,

⁽¹⁾ EFT nr. L 143 af 29. 6. 1971, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 223 af 16. 8. 1976, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 354 af 30. 12. 1974, s. 57.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 146 af 2. 6. 1978, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 348 af 18. 12. 1976, s. 21.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 56 af 29. 2. 1980, s. 17.

at nationale forskrifter om varers overgang til frit forbrug overholdes;

c) »udførsel«:

endelig eller midlertidig forsendelse af produkter, der er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, eller som er fremstillet i henhold til proceduren for aktiv forædling, og som indeholder landbrugsprodukter, der før anvendelsen i forædlingsprocessen var omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2,

- fra en medlemsstat til en anden, og
- fra en medlemsstat til bestemmelsessteder uden for Fællesskabets område.

De i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede leveringer betragtes også som udførsel.

Emballagen tages ikke i betragtning ved afgørelse af, om et produkt er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2;

d) »udførselsangivelse«:

- den i forordning (EØF) nr. 2102/77 omhandlede angivelse, eller
- et hvilket som helst dokument, som medlemsstaterne, såfremt andet ikke er bestemt i særlige toldbestemmelser, har foreskrevet fremlagt for toldvæsenet på tidspunktet for gennemførelsen af toldbehandlingen ved udførsel med henblik på anvendelsen af monetære udligningsbeløb.

e) »negative monetære udligningsbeløb«:

monetære udligningsbeløb, der pålægges ved udførsel og ydes ved indførsel;

f) »positive monetære udligningsbeløb«:

monetære udligningsbeløb, der ydes ved udførsel og pålægges ved indførsel.

AFSNIT II

HANDELSMEKANISMER

Afdeling A

Anvendelsesområde

Artikel 2

1. Der anvendes monetære udligningsbeløb for produkter, som indføres eller udføres.

Der anvendes dog ikke monetære udligningsbeløb ved udførsel af produkter, som er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, såfremt disse produkter kommer fra en anden medlemsstat og ikke er blevet indført inden afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel.

2. Der anvendes ikke monetære udligningsbeløb for produkter, der indføres til en medlemsstat fra et tredjeland eller en anden medlemsstat, så længe disse produkter

- a) er undergivet toldkontrol i henhold til direktiv 68/312/EØF, eller
- b) er anbragt på toldoplæg eller i frizone, forudsat at produkterne ikke underkastes andre behandlinger end dem, der i direktiv 71/235/EØF defineres som sædvanlige behandlinger.

Artikel 3

Der ydes ikke monetære udligningsbeløb for produkter, som ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller for produkter, der er beregnet til konsum, og hvis egenskaber eller tilstand udelukker eller i væsentligt omfang hindrer deres anvendelse til dette formål.

Artikel 4

Anvendelsen af denne forordning hindrer ikke anvendelse af bestemmelserne for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb i forordning (EØF) nr. 798/80.

Afdeling B

Indførsel

Artikel 5

1. Det monetære udligningsbeløb, der skal ydes eller opkræves ved indførsel, er det beløb, der gælder den dag, hvor toldmyndighederne antager indførselsangivelsen, medmindre beløbet er forudfastsat. Hvis produkter skal bringes på markedet i den medlemsstat, hvortil produkterne er blevet indført i henhold til proceduren for aktiv forædling, er beløbet dog identisk med det beløb, der gjaldt på den dato, hvor toldmyndighederne antog den skriftlige angivelse til aktiv forædling.

2. Et produkt kan kun frigives af toldmyndighederne, såfremt de monetære udligningsbeløb, der skal opkræves, er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed

for beløbet, eller der ydes henstand med betalingen for den tilladte periode og på de i direktiv 78/453/EØF fastsatte betingelser.

Artikel 6

På tidspunktet for afslutningen af toldbehandlingen ved indførsel skal den pågældende på det foreskrevne dokument anføre alle oplysninger, som er nødvendige til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb, navnlig:

- a) position eller underposition i den fælles toldtarif,
- b) en varebeskrivelse i overensstemmelse med den nomenklatur, der anvendes for monetære udligningsbeløb,
- c) produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der skal anvendes til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb anført for hver position eller underposition i den fælles toldtarif,
- d) produkternes sammensætning, for så vidt som det er nødvendigt for fastsættelsen af det monetære udligningsbeløb.

Afdeling C

Udførsel

Artikel 7

1. Medmindre beløbet er forudfastsat, og med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, er det monetære udligningsbeløb, der skal ydes eller opkræves ved udførsel, identisk med det beløb, der gælder den dag, hvor toldmyndighederne antager udførselsangivelsen. Denne dag er også afgørende for fastlæggelsen af det udførte produkts mængde, art og karakteristika.

2. Når artikel 6 og 8 i forordning (EØF) nr. 2730/79 finder anvendelse, er det monetære udligningsbeløb, der skal opkræves eller ydes, lig med det beløb, der gælder den sidste dag i måneden, medmindre det er forudfastsat.

3. Når artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2730/79 finder anvendelse, beregnes de monetære udligningsbeløb på samme grundlag som eksportrestitutterne.

4. På det tidspunkt, hvor udførselsangivelsen antages, anbringes produkterne under toldkontrol, indtil de har forladt udførselsmedlemsstatens område, eller indtil de er nået frem til en af de i artikel 5 i

forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede destinationer.

Artikel 8

1. For produkter, der udføres efter at være fremstillet ved aktiv forædling, herefter benævnt »fremstillede produkter«, gælder følgende regler.

2. De monetære udligningsbeløb anvendes for fremstillede produkter, som er undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, og som,

- a) når der er tale om produkter, som er omfattet af en fælles markedsordning, indeholder landbrugsprodukter,
 - som før anvendelsen i forædlingsprocessen var omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og som
 - ville være undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, såfremt de var blevet udført i uforarbejdet stand på det tidspunkt, hvor toldbehandlingen ved udførsel blev afsluttet for de fremstillede produkter, eller

- b) når der er tale om produkter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, indeholder basisprodukter, der før anvendelsen i forædlingsprocessen opfyldte betingelserne i litra a), første og andet led.

3. Når et fremstillet produkt

- a) tilhører en kategori af produkter, der er omfattet af en fælles markedsordning, eller
- b) er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, og det monetære udligningsbeløb beregnes på grundlag af de faktiske mængder basisprodukter, der er indeholdt i det pågældende produkt, og ikke fastsættes for selve det fremstillede produkt,

er det beløb, der skal anvendes, det samlede beløb, der gælder for de produkter, der er anvendt i forædlingsprocessen, og som er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2.

4. For fremstillede produkter, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, bortset fra de i stk. 3 omhandlede, er det beløb, der skal anvendes, identisk med det beløb, der er fastsat for det fremstillede produkt, med fradrag af det beløb, som ville være blevet anvendt for de basisprodukter, der faktisk er indgået i forædlingsprocessen, men som ikke omfattes af traktatens artikel 9, stk. 2, før deres anvendelse i

forædlingsprocessen, såfremt disse produkter var overgået til fri omsætning på tidspunktet for udførelsen af det fremstillede produkt.

Det beløb, der fradrages, må dog ikke overstige det beløb, som beregnes på grundlag af de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder. Med henblik på sammenligning af disse beløb grupperes de faktisk anvendte mængder af basisprodukter og de i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængder i følgende grupper:

- korn og forarbejdede kornprodukter,
- mælk og mejeriprodukter, bortset fra lactose,
- lactose, sukker, sirup og andre sukkeropløsninger.

Inden for hver af disse grupper skal det beløb, der er beregnet på grundlag af de faktiske mængder, og det beløb, der er beregnet på grundlag af den i bilag I til forordning (EØF) nr. 3034/80 anførte teoretiske mængde, sammenlignes.

5. Ved anvendelsen af stk. 2, 3 og 4 forstås ved »basisprodukter« produkter, som er omfattet af

- forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter),
- forordning (EØF) nr. 3330/74 (sukker),
- forordning (EØF) nr. 2727/75 (korn).

Varer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, skal, hvis de anvendes i forædlingsprocesser, også betragtes som basisprodukter.

6. Ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel i forbindelse med fremstillede produkter, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, godkendes de i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3035/80 omhandlede forudfastsættelsesattester for restitutionen vedrørende basisprodukter ikke, hvis de omfatter forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb.

Artikel 9

1. Udførselsangivelsen, der anvendes ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel, skal indeholde alle oplysninger, som er nødvendige til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb, navnlig:

- a) position eller underposition i den fælles toldtarif,
- b) en varebeskrivelse i overensstemmelse med den nomenklatur, der anvendes for monetære udligningsbeløb,

c) produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der skal anvendes til fastsættelse af det monetære udligningsbeløb anført for hver position eller underposition i den fælles toldtarif,

d) produkternes sammensætning, for så vidt som det er nødvendigt for fastsættelsen af det monetære udligningsbeløb.

2. Hvis eksportøren f.eks. ved at afgive en erklæring eller ved ikke at fremlægge de foreskrevne dokumenter angiver, at han agter at afstå fra monetære udligningsbeløb, skal der ikke afgives oplysninger om de monetære udligningsbeløb.

Artikel 10

1. I samhandelen mellem medlemsstaterne skal de oplysninger, der anmodes om i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a) og c), anføres i rubrikken vedrørende varebeskrivelse eller, i givet fald i rubrikken vedrørende nettovægt i det dokument for intern fællesskabsforsendelse, der skal anvendes.

Anvendes en af de afsnit IV, afdeling I, i forordning (EØF) nr. 223/77 fastsatte ordninger, anføres oplysningerne i rubrikken vedrørende varebeskrivelse i det dokument, der er foreskrevet for disse ordninger, og oplysningerne bekræftes med afgangstoldstedets stempel.

2. Såfremt et fællesskabsforsendelsesdokument erstattes af et nyt dokument, skal dette indeholde de oplysninger, som er anført i det foregående dokument, samt angive dette dokument art og registreringsnummer og navnet på det afgangstoldsted, der har udstedt det.

3. Såfremt myndighederne ved indførsel henfører produkterne under en anden position eller underposition end den, der er anført i forsendelsesdokumentet, underrettes afgangstoldstedet herom.

4. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes ikke på

- produkter, der ledsages af det i artikel 15, stk. 1, omhandlede kontroleksemplar, og
- forsendelser, hvis nettomængde for hver position eller underposition ikke overstiger 1 000 kg henholdsvis 10 hl.

Artikel 11

1. Såfremt produkterne ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel henføres under en af de ordninger, der er fastsat i afsnit IV, afdeling I, i forordning (EØF) nr. 223/77, for at blive transpor-

teret til en bestemmelsesstation eller en modtager i en anden medlemsstat eller uden for Fællesskabet, påser afgangstoldstedet, at udførselsangivelsen forsynes med følgende påtegning:

»Forladt (afgangsmedlemsstatens eller Fællesskabets) geografiske område i henhold til den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse (jernbane/store containere)«.

2. Afgangstoldstedet kan tillade, at transportkontrakten), ændres, således at transporten afsluttes i afgangsmembersstaten, på betingelse af, at det godtgøres,

— at det monetære udligningsbeløb er blevet refunderet, såfremt det allerede måtte være udbetalt, eller

— at de pågældende myndigheder har truffet alle foranstaltninger til sikring af, at det monetære udligningsbeløb ikke udbetales.

Såfremt det monetære udligningsbeløb er blevet udbetalt i henhold til artikel 16, stk. 2, og produktet ikke har forladt afgangsmembersstatens område, giver afgangstoldstedet det organ, der er ansvarlig for udbetalingen af det monetære udligningsbeløb, meddelelse herom og forsyner det hurtigst muligt med alle nødvendige oplysninger. I så tilfælde anses det monetære udligningsbeløb som værende fejlagtigt udbetalt.

Artikel 12

1. Når det monetære udligningsbeløb, der skal opkræves ved udførsel, i henhold til artikel 4a, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 974/71 fratrækkes eksportrestitutionen, skal det beløb, hvormed restitutionen nedsættes, på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen være dækket af en passende sikkerhedsstillelse.

Såfremt det monetære udligningsbeløb overstiger eksportrestitutionen, og bestemmelserne i første afsnit finder anvendelse, skal det beløb, hvormed det monetære udligningsbeløb nedsættes, på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen være dækket af en passende sikkerhedsstillelse.

2. Sikkerhedsstillelsen kan fastsættes for hver enkelt udførsel eller for en række udførsler og bestemmes under hensyntagen til det beløb, hvormed eksportrestitutionen henholdsvis det monetære udligningsbeløb nedsættes.

3. Ved fremlæggelse af det bevis, der kræves i henhold til artikel 9 og eventuelt artikel 10 og artikel 20 eller 26, i forordning (EØF) nr. 2730/79 eller de relevante artikler i forordningerne om særlige

bestemmelser for ydelse af eksportrestitutioner for de pågældende produkter, frigives sikkerheden i forhold til den restitution, der ville være blevet ydet mod fremlæggelse af bevismaterialet, såfremt det monetære udligningsbeløb ikke havde skullet opkræves.

4. Hvis et af de krævede beviser ikke fremlægges inden for de fastsatte frister, fortabes den del af sikkerheden, der ikke er frigivet som følge af det manglende bevis. Sikkerheden fortabes imidlertid ikke, såfremt der fremlægges bevis inden for det tidsrum, hvormed den oprindelige frist er blevet forlænget.

5. Såfremt sikkerheden fortabes, betragtes en forsinket indbetaling af det beløb, hvis betaling garanteres ved sikkerhedsstillelsen, som en yderligere betalingslempelse som omhandlet i artikel 7 i direktiv 78/453/EØF. Denne betalingslempelse betragtes som indrømmet fra den seneste dato, på hvilken det monetære udligningsbeløb skulle have været betalt i henhold til direktivet, såfremt artikel 4a, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 974/71 ikke var blevet anvendt.

6. Der kan gives afkald på den i stk. 2 fastsatte sikkerhedsstillelse, hvis

a) — eksportrestitutionen er den samme uanset bestemmelsessted, eller

— den laveste eksportrestitution overstiger det monetære udligningsbeløb, og

b) — de pågældende produkter er underkastet ordningen for fællesskabsforsendelse eller en tilsvarende ordning for udførsel til tredjelande, eller

— de pågældende produkter er underkastet en national administrativ ordning, som sikrer, at de udføres til et tredjeland fra den medlemsstat, hvor toldbehandlingen ved udførslen har fundet sted, og

c) — det i nationale forskrifter er fastsat, at det beløb, hvormed der er sket nedsættelse i medfør af stk. 1, skal opkræves, såfremt retten til restitution ikke godtgøres.

7. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, såfremt de produkter, der skal udføres, er omfattet af de i forordning (EØF) nr. 565/80 fastlagte ordninger.

Artikel 13

Det monetære udligningsbeløb eller den del, der måtte overstige eksportrestitutionen, betales, eller der stilles sikkerhed herfor, medmindre der ydes henstand med betalingen for den tilladte periode og på de i direktiv 78/453/EØF fastsatte betingelser, før toldmyndighederne giver tilladelse til udførsel eller til anvendelse af de i forordning (EØF) nr. 565/80 fastlagte ordninger.

Afdeling D

Anvendelse af artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71*Artikel 14*

1. Når en udførselsmedlemsstat vil gøre brug af den ret, der er hjemlet i artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71, underretter den Kommissionen om sin hensigt efter at have opnået indførselsmedlemsstatens samtykke. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Bestemmelserne i nævnte artikel 2a gælder ikke for produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet godkendt inden den dag, hvor der gøres brug af den omhandlede ret.

2. Såfremt en udførsels- eller indførselsmedlemsstat efter at have gjort brug af bestemmelserne i artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71 ønsker at give afkald på anvendelsen af den deri hjemlede ret, giver den forinden meddelelse herom til den berørte medlemsstat og til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

I så fald anvendes bestemmelserne i nævnte artikel stadig på produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet godkendt inden den dato, hvor afkaldet får virkning.

Artikel 15

1. Udførselsmedlemsstatens betaling af det monetære udligningsbeløb, som skulle ydes af indførselsmedlemsstaten, er betinget af, at der føres bevis for, at produkterne er blevet indført til den pågældende medlemsstat.

Dette bevis tilvejebringes ved fremlæggelse af et kontrolseksemplar T 5, herefter benævnt »kontrolseksemplaret«, udstedt og anvendt i henhold til bestem-

melserne i forordning (EØF) nr. 223/77 og i denne artikel. Afsnittet vedrørende særlige oplysninger i kontrolseksemplaret udfyldes således:

rubrik 101: produkternes position eller underposition i den fælles toldtarif anføres;

rubrik 103: produkternes nettovægt anføres med bogstaver;

rubrik 104: sætningen »udgang af Fællesskabets geografiske område« i første led overstrøges, og en af følgende angivelser indføres i andet led:

— »Til indførsel i (den importerende medlemsstat) (Forordning (EØF) nr. 1371/81)«,

— »Zur Einfuhr in (einführender Mitgliedstaat) (Verordnung (EWG) Nr. 1371/81)«,

— »Προοριζόμενο για εισαγωγή εις (εισαγωγέως Κράτος μέλος) (κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1371/81)«,

— »For import into (importing Member State) (Regulation (EEC) No 1371/81)«,

— »Destiné à l'importation en (État membre importateur) (Règlement (CEE) No 1371/81)«,

— »Destinato all'importazione in (Stato membro importatore) (Regolamento (CEE) n. 1371/81)«,

— »Bestemd voor invoer in (invoerende Lid-Staat) (Verordening (EEG) nr. 1371/81)«.

2. Når produkterne er blevet indført, skal det pågældende toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten udfylde rubrikken »kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« ved efter sætningen »har opfyldt den omstående bestemmelse den« at indføre datoen for antagelsen af indførselsangivelsen og ved under »bemærkninger« at indføre en af følgende angivelser:

— »Monetære udligningsbeløb ikke ydet«,

— »Währungsungleichbetrag nicht gewährt«,

— »Δέν χορηγήθηκε νομισματικό έξισωτικό ποσό«,

— »Monetary compensatory amount not granted«,

— »Montant compensatoire monétaire non octroyé«,

— »Importo compensativo monetario non concesso«,

— »Monetair compenserend befrag niet toegekend«.

3. Når stk. 1 finder anvendelse, skal de i artikel 6 omhandlede oplysninger anføres på kontrolseksemplaret.

4. Når afgangstoldstedet eller det pågældende centralkontor modtager kontrolseksemplaret retur, skal dette ad de officielle kanaler sendes til det udbetalende organ.

5. Når det i stk. 1 omhandlede kontrolseksemplarer ikke er tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det pågældende centrale organ inden for tre måneder fra dets udstedelse som følge af omstændigheder, som ikke kan tilregnes den pågældende, kan denne til den kompetente myndighed indgive en begrundet anmodning om, at andre dokumenter godkendes som ligestillede, idet han gør rede for årsagerne til anmodningen og vedlægger bevisdokumenter. Bevisdokumenterne skal omfatte transportdokumentet og en af myndighederne bekræftet kopi eller fotokopi af den indførselsangivelse, der er indgivet i bestemmelsesmedlemsstaten.

I så fald fører toldstedet i bestemmelsesmedlemsstaten på kopien af indførselsangivelsen samme angivelser som nævnt i forbindelse med afsnittet »kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« i kontrolseksemplaret. Denne påtegning skal bekræftes ved toldstedets stempel.

6. Medlemsstaterne fremsender senest den 1. marts hvert år til Kommissionen en oversigt, der for det forudgående kalenderår for hver produktsektor angiver antallet af anmodninger, der er indgivet i henhold til stk. 5, årsagerne til, at kontrolseksemplaret ikke er sendt tilbage, for så vidt disse årsager er kendt, de pågældende mængder samt det opkrævede udligningsbeløb.

7. I forbindelse med produkter, som der ikke var fastsat monetære udligningsbeløb for ved afslutningen af toldbehandlingen ved udførsel, men som et sådant beløb gælder for på tidspunktet for frigivelsen af produkterne ved indførsel, foretager udførselsmedlemsstaten uanset stk. 1 udbetaling mod fremlæggelse af

- a) den bekræftede og påtegnede kopi eller fotokopi af den i stk. 5 omhandlede angivelse. Desuden skal transportdokumentet og en kopi af udførselsangivelsen forelægges for det udbetalende organ, eller af
- b) et kontrolseksemplar, der efterfølgende eller på forhånd er udstedt af afgangstoldstedet og er blevet anvendt i henhold til bestemmelserne i stk. 1 til 4.

Afdeling E

Udbetaling

Artikel 16

1. Et monetært udligningsbeløb, der skal ydes ved indførsel, udbetales kun mod forelæggelse af en kopi af indførselsangivelsen og eventuelt de relevante hertil knyttede dokumenter indeholdende de i artikel 6

omhandlede oplysninger og angivelse af, at varerne er blevet indført. Kopien af angivelsen skal endvidere oplyse om dagen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen. Når artikel 15 finder anvendelse, forelægges dog kun de i nævnte artikel omhandlede bevisdokumenter, behørigt påtegnet.

2. Et monetært udligningsbeløb, der skal ydes ved udførsel, udbetales kun mod forelæggelse af udførselsangivelsen forsynet med de i artikel 9 omhandlede oplysninger og datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen. Endvidere skal angivelsen enten være forsynet med den i artikel 11, stk. 1, omhandlede påtegning, eller det skal bevises, at produkterne

- a) har forladt udførselsmedlemsstatens område, eller
- b) har nået en af de i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2730/79 omhandlede destinationer.

Beviset skal fremlægges i overensstemmelse med forskrifterne i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen blev antaget.

3. Finder bestemmelserne om restitutioner i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 2730/79 anvendelse, gælder de med de fornødne ændringer også for positive monetære udligningsbeløb.

4. Finder artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2730/79 anvendelse, skal det monetære udligningsbeløb, der skal ydes, forudbetales, når der fremlægges bevis for, at produkterne er blevet anbragt i et proviantoplag inden 30 dage efter gennemførelse af udførselsformaliteterne.

Artikel 17

1. Monetære udligningsbeløb udbetales kun efter skriftlig ansøgning fra den pågældende. Medlemsstaterne kan med henblik herpå foreskrive en særlig blanket.

2. Bortset fra tilfælde af force majeure bortfalder retten til monetære udligningsbeløb, medmindre dokumenterne indgives senest 12 måneder efter den dag, hvor toldmyndighederne antog indførselsangivelsen eller udførselsangivelsen.

3. Udbetaling af monetære udligningsbeløb foretages af myndighederne inden to måneder efter dagen

for indgivelsen af alle dokumenter, bortset fra i tilfælde af

- a) force majeure, eller
- b) at der er indledt en administrativ undersøgelse vedrørende retten til de monetære udligningsbeløb. I sådanne tilfælde finder udbetaling kun sted, når retten til de monetære udligningsbeløb er anerkendt.

AFSNIT III

FRITAGELSE

Artikel 18

1. Ved enhver udførsel samt ved indførsel fra en anden medlemsstat anvendes der ikke monetære udligningsbeløb for

- a) småforsendelser uden erhvervmæssig karakter. Omfanget og betingelserne for denne fritagelse er de samme som i artikel 1, stk. 2, i direktiv 74/651/EØF,
- b) produkter indeholdt i rejsendes personlige bagage. Omfanget og betingelserne for denne fritagelse er de samme som i direktiv 69/169/EØF.

Ved udførsel til tredjelande af produkter, for hvilke der opkræves eksportafgifter eller andre eksportbelastninger, der er fastsat som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særlige ordninger, som gælder for visse varer fremstillet af landbrugsprodukter, kan de mængder, for hvilke der ikke anvendes monetære udligningsbeløb, dog ikke overstige 3 kg pr. forsendelse eller pr. rejsende,

- c) produkter til afprøvning eller undersøgelse. Betingelserne for fritagelse i denne forbindelse er de samme som i forordning (EØF) nr. 1990/76. I forbindelse med udførsel finder dog kun artikel 1, 4 og 6 i nævnte forordning anvendelse.

2. Ved anvendelse af stk. 1 beregnes den totale værdi af de pågældende forsendelser ved udelukkende at medtage de produkter, for hvilke der anvendes monetære udligningsbeløb.

3. Der ydes ikke monetære udligningsbeløb ved indførsel fra tredjelande af de i stk. 1 omhandlede produkter.

Artikel 19

1. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb for levering inden for Fællesskabet af proviant til

- a) søgående skibe, eller
- b) luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet,

dersom der ikke begæres eksportrestitution.

2. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb for levering til væbnede styrker, der er stationeret på en medlemsstats territorium, og som ikke fører dennes flag,

- a) dersom forsyningerne leveres fra det interne marked i den medlemsstat, hvor styrkerne er stationeret, og

- b) dersom der ikke begæres eksportrestitution.

Artikel 20

Medlemsstaterne bemyndiges til ikke at yde eller opkræve monetære udligningsbeløb for produkter, der samtidig angives til frigivelse ved indførsel og til genudførsel. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne at der ikke anvendes monetære udligningsbeløb.

Artikel 21

1. For produkter, der indgår i Fællesskabets eller medlemsstaternes fødevarerhjælpeprogrammer, anvendes der ikke monetære udligningsbeløb

— i samhandelen inden for Fællesskabet og ved udførsel til tredjelande, såfremt det drejer sig om varer fra interventionslagre,

— ved udførsel til tredjelande, såfremt det drejer sig om varer, der er tilvejebragt på Fællesskabets marked.

2. Der opkræves ikke monetære udligningsbeløb i forbindelse med udførsel til tredjelande som led i fødevarerhjælpeprogrammer, der gennemføres af humanitære organisationer, forudsat at disse organisationer er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 974/71.

AFSNIT IV

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 22

1. Hvis produkter genindføres til en medlemsstat efter at være blevet udført fra denne medlemsstat til en anden medlemsstat, gælder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 754/76 med de fornødne ændringer i genindførselsmedlemsstaten for produkter, der opfylder de i artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning fastsatte betingelser.

2. Følgende bestemmelser anvendes med de fornødne ændringer i forbindelse med monetære udligningsbeløb, der skal opkræves i samhandelen inden for Fællesskabet:

- forordning (EØF) nr. 1430/79 sammen med artikel 25, stk. 2 og 3 i nærværende forordning,
- forordning (EØF) nr. 1697/79,
- direktiv 79/623/EØF med virkning fra den dato, hvor medlemsstaterne sætter de foranstaltninger i kraft, som er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv.

AFSNIT V

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 23

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 16, kan myndighederne for at undgå uregelmæssigheder gøre anvendelsen af monetære udligningsbeløb i samhandelen i grænseområder afhængig af særlige betingelser.

2. Når en indførselsmedlemsstat anvender den i stk. 1, hjemlede mulighed, og udførselsmedlemsstaten udbetaler det monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71, afsender det pågældende toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten først det i artikel 15, stk. 1, omhandlede kontrolseksemplar, når der er ført bevis for, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

3. De pågældende medlemsstater underretter Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater, om hvilke foranstaltninger der træffes i medfør af stk. 1 og 2.

Artikel 24

1. I forbindelse med denne forordning betragtes Belgien, Nederlandene og Luxembourg som en enkelt medlemsstat.

2. Såfremt et fællesskabsdokument, som godtgør, at et produkt kan behandles som et fællesskabsprodukt, benyttes i samhandelen mellem de i stk. 1 anførte medlemsstater, skal dokumentet indeholde en af følgende angivelser bekræftet ved afgangstoldstedets stempel:

- »Montant compensatoire monétaire non applicable au Benelux«,
- »Währungsausgleichsbetrag in Benelux nicht anwendbar«,
- »Monetair compensered bedrag niet van toepassing in de Benelux«.

Artikel 25

1. Denne artikel indeholder bestemmelserne for anvendelsen af monetære udligningsbeløb for produkter, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 1430/79 er indgivet ansøgning om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, og for hvilke godtgørelsen eller fritagelsen er betinget af, at produkterne genudføres til et tredjeland eller tilintetgøres.

2. Såfremt en ansøgning om godtgørelse eller fritagelse ved genudførsel endnu ikke er blevet godkendt, sikres et eventuelt negativt monetært udligningsbeløb, og det eventuelt positivt monetært udligningsbeløb kan ikke ydes, før der er truffet afgørelse.

3. Såfremt den besluttende myndighed har godkendt ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse, og artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1430/79 finder anvendelse, opkræves der ikke negative monetære udligningsbeløb, og der ydes ikke positive monetære udligningsbeløb ved genudførslen af de pågældende produkter.

4. Såfremt den besluttende myndighed har godkendt ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse, og såfremt der ikke skulle opkræves eller ydes monetære udligningsbeløb ved produkternes overgang til fri omsætning, men dette er tilfældet ved produkternes genudførsel,

- a) anvendes der ikke monetære udligningsbeløb ved genudførsel, såfremt toldformaliteterne ved udførsel afsluttes i den medlemsstat, hvortil produkterne oprindeligt blev indført,
- b) anvendes der monetære udligningsbeløb ved genudførsel, såfremt toldbehandlingen ved

udførelse afsluttes i en anden medlemsstat. Udførelsesmedlemsstaten kan dog efter anmodning anvende det beløb, der blev anvendt på tidspunktet for indførelsen til denne medlemsstat.

5. Såfremt der på tidspunktet for overgang til fri omsætning ikke er anvendt monetære udligningsbeløb på produkter, som ønskes tilintetgjort, om såfremt tilintetgørelsen skal finde sted i en anden medlemsstat end den, hvor produkterne overgik til fri omsætning,

- a) gives tilladelsen til at tilintetgøre produkterne, såfremt den medlemsstat, hvor tilintetgørelsen skal finde sted, anvender negative monetære udligningsbeløb, kun, såfremt de monetære udligningsbeløb, der blev ydet ved indførelse til den pågældende medlemsstat, tilbagebetales til denne medlemsstats myndigheder,
- b) kan den medlemsstat, hvor tilintetgørelsen skal finde sted, såfremt der blev anvendt positive monetære udligningsbeløb ved indførelsen til denne medlemsstat, tillade, at det opkrævede beløb tilbagebetales til den pågældende person.

Artikel 26

Såfremt betingelserne i forordning (EØF) nr. 1430/79 er overholdt, og artikel 23 i nævnte forordning finder anvendelse, er det negative monetære udligningsbeløb, der skal anvendes ved genudførelse, lig med det ved indførelsen ydede nettobeløb, såfremt det ved indførelsen ydede monetære udligningsbeløb var større end importafgifterne. Såfremt der på genudførelsetidspunktet ikke er truffet afgørelse om, hvorvidt betingelserne i forordning (EØF) nr. 1430/79 er opfyldt, skal det monetære udligningsbeløb, der er fastsat for udførelsen, sikres.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne bemyndiges til ikke at anvende monetære udligningsbeløb for majs, der henhører under underposition 10.05 B i den fælles toldtarif, og som midlertidigt sendes fra en medlemsstat til en anden til tørring.

2. Medlemsstaternes myndigheder kan nægte at anvende den i denne artikel fastsatte ordning, såfremt den pågældende ansøger forhold eller arten af den påtænkte behandling giver anledning til at antage, at det ikke kan garanteres, at hele transaktionen vil blive gennemført i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

3. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse for at anvende monetære udligningsbeløb indrømmes på betingelse af, at

- ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der er etableret i afsendelsesmedlemsstaten,
- tørringen foretages i bestemmelsesmedlemsstaten efter ansøgers ordre og for dennes regning,
- majsens tilbagesendes efter tørringen inden for en frist, der fastsættes af myndighederne i afsendelsesmedlemsstaten, og som højst kan være på seks måneder,
- myndighederne i hver af de berørte medlemsstater giver tilladelse til de pågældende transaktioner.

4. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktionerne gennemføres under officiel kontrol, og at den mængde majs, der er udført, svarer til den mængde produkter, der tilbagesendes, når der tages hensyn til uundgåeligt svind og tab i forbindelse med behandlingen.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 4 benytter medlemsstaterne det oplysningsskema, der skal lette den midlertidige udførelse af varer, som findes i bilag E 8 til Rådets afgørelse 77/415/EØF⁽¹⁾. I rubrik C i oplysningsskemaet med overskriften »Processens art« anføres ordene »Anvendelse af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1371/81«, og samme angivelse påføres fællesskabsforsendelsesdokumenterne samt de pågældende toldangivelser.

Artikel 28

1. Indebærer ikke-anvendelsen af monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 27, at der indrømmes fritagelse for et monetært udligningsbeløb, skal den pågældende stille sikkerhed svarende til det beløb, som ellers skulle have været opkrævet.

2. Bortset fra tilfælde af force majeure fortabes den i stk. 1 nævnte sikkerhed helt eller delvis i forhold til den pågældende mængde produkter, hvis

- a) produkterne har gennemgået en ikke tilladt behandling, eller
- b) den pågældende transaktion ikke afsluttes inden udløbet af de fastsatte frister.

(¹) EFT nr. L 166 af 4. 7. 1977, s. 1.

3. Er det monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 27 ikke blevet ydet, og er den i stk. 1 omhandlede sikkerhed helt eller delvis fortabt, ydes det monetære udligningsbeløb for de pågældende produkter efter anmodning. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette stykke begynder den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist at løbe den dag, hvor sikkerheden fortabes.

Artikel 29

Medlemsstaterne giver hinanden de fornødne oplysninger og den fornødne bistand med henblik på korrekt anvendelse af artikel 27 og 28. Hvert år i januar giver de Kommissionen meddelelse om, hvor mange transaktioner der er blevet gennemført i det foregående år, samt om mængden af de pågældende produkter.

Artikel 30

1. Suppl. bestemmelse 8 til kapitel 4 og suppl. bestemmelse 3 til kapitel 10 i den fælles toldtarif finder anvendelse med de fornødne ændringer på monetære udligningsbeløb, som skal opkræves ved indførsel fra et tredjeland.

2. Følgende suppl. bestemmelser i den fælles toldtarif finder anvendelse med de fornødne ændringer, når et monetært udligningsbeløb skal opkræves ved udførsel til et tredjeland eller ved ind- eller udførsel i samhandelen inden for Fællesskabet:

- suppl. bestemmelse 5 til kapitel 2,
- suppl. bestemmelse 8 til kapitel 4,
- suppl. bestemmelse 3 til kapitel 10, og
- suppl. bestemmelse 3 til kapitel 11.

3. Monetære udligningsbeløb, der ydes for blandinger henhørende under kapitel 2, 10 og 11 i den fælles toldtarif, fastsættes således:

- a) i blandinger, hvor en af bestanddelene udgør mindst 90 % af blandingens vægt, anvendes på den samlede blanding den sats, der gælder for denne bestanddel,
- b) i øvrige tilfælde anvendes den sats, der gælder for den bestanddel, som giver det laveste monetære udligningsbeløb. I tilfælde af, at der på en eller flere af bestanddelene ikke anvendes monetære udligningsbeløb, ydes der ikke noget monetært udligningsbeløb for blandingerne.

4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på bestanddele, for hvilke der gælder særlige regler for beregningen.

Artikel 31

Artikel 6 til 16a og 18 til 21 i forordning (EØF) nr. 1380/75 samt forordning (EØF) nr. 3094/76 og (EØF) nr. 483/80 ophæves.

De anvendes dog fortsat på produkter, for hvilke toldformaliteterne var afsluttet inden nærværende forordnings ikrafttræden.

Artikel 32

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1981.

Artikel 17, stk. 2, kan dog efter anmodning fra den pågældende finde anvendelse på transaktioner, for hvilke den tidligere fastsatte frist på seks måneder udløb efter den 1. januar 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1981.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1372/81

af 19. maj 1981

om forskrifter for beregning af monetære udligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 876/81 ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1380/75 af 29. maj 1975 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb ⁽³⁾ er blevet ændret flere gange, senest ved forordning (EØF) nr. 3476/80 ⁽⁴⁾; disse tekster er vanskelige at benytte på grund af deres antal og spredning i flere numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; derfor bør de kodificeres; i samme anledning bør der ændres på en række punkter og opdeles i bestemmelser for beregningen af monetære udligningsbeløb og bestemmelser for den administrative anvendelse af disse; ved artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 974/71 er det fastsat, at såfremt en medlemsstat ved handelstransaktioner tillader en kurs for sin valuta, der ligger over den grænse for kursudsving, der er tilladt ifølge de internationale bestemmelser gældende den 12. maj 1971;

- a) opkræves der ved indførsel og ydes der ved udførsel i den medlemsstat, hvis valutakurs ligger over grænsen for kursudsving,
- b) opkræves der ved udførsel og ydes der ved indførsel i den medlemsstat, hvis valutakurs ligger under grænsen for kursudsving,

monetære udligningsbeløb ved samhandel med andre medlemsstater og med tredjelande for de i stk. 2 i samme artikel omhandlede produkter;

i henhold til stk. 1a i den pågældende artikel anvendes, såfremt der ved omregningen mellem regningsenheden og en medlemsstats valuta er benyttet en anden kurs end den, som svarer til denne valutas parikurs, nævnte stk. 1 tilsvarende, når gennemsnittet af de a vista-valutakurser, der noteres på markedet i løbet af en periode, som skal fastsættes, for den pågældende valuta afviger mindst 1 % fra den omregningskurs, der er lagt til grund;

med henblik på anvendelsen af artikel 1, stk. 1a, artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71 er det nødvendigt at fastlægge den noteringsperiode for a vista-valutakurserne, hvis aritmetiske gennemsnit navnlig skal anvendes til beregning af de monetære udligningsbeløb; denne periode skal være tilstrækkeligt repræsentativ for udviklingen i kurserne og skal samtidig gøre det muligt at lade disse kurser indgå i beregningsgrundlaget ved fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb så hurtigt som muligt; derfor bør der principielt anvendes en periode på syv dage, som gør det teknisk muligt at udføre det administrative arbejde, og ikrafttrædelsestidspunktet for fastsættelsen af de nye beløb bør fastlægges;

ved beregningen bør de ECU-kurser, som Kommissionen daglig beregner og offentliggør, anvendes; disse ECU-kurser fastlægges på grundlag af oplysninger, som meddeles af medlemsstaternes centralbanker, og som vedrører vekselkurser noteret på samme tidspunkt i de enkelte medlemsstater; vekselkursen mellem to medlemsstaters valutaer kan således uddrages af det indbyrdes forhold mellem de pågældende valutaers ECU-kurser; hvis et valutamarked er lukket, fastsætter centralbankerne i fællesskab en kurs, der er repræsentativ for den pågældende valuta; denne kurs bør ligeledes lægges til grund ved beregning af de monetære udligningsbeløb, hvis en sådan situation opstår;

ved beregningen af de monetære udligningsbeløb bør det fælles prisniveau lægges til grund, i tilfælde af nye medlemsstaters tiltrædelse dog under hensyn til,

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 88 af 2. 4. 1981, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 30. 5. 1975, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1980, s. 71.

at disse endnu ikke anvender den fælles pris for visse produkter, og at forskellen mellem de to prisniveauer kommer til udtryk i tiltrædelsesudligningsbeløbet;

tiltrædelsesudligningsbeløb, faste elementer, som omhandlet i artikel 66 i akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, importbelastninger, restitutioner og alle andre beløb, der skal opkræves eller ydes i samhandelen med tredjelande, og som er fastsat i ECU, omregnes, som det er tilfældet med priserne i de pågældende medlemsstater, til disse medlemsstaters valutaer ved hjælp af de satser, der er fastsat inden for den fælles landbrugspolitik; det er derfor nødvendigt ved beregningen af det monetære udligningsbeløb kun at tage forskellen mellem prisniveauet og det pågældende beløb udtrykt i ECU i betragtning; med henblik på at forenkle ordningen, så at samme udligningsbeløb kan anvendes i en given medlemsstats samhandel med alle de andre medlemsstater og med tredjelande, bør tiltrædelsesudligningsbeløb, de faste elementer, importbelastninger, restitutioner og alle andre beløb, der skal opkræves eller ydes i samhandelen med tredjelande, korrigeres med en monetær koefficient, der er udtryk for situationen for så vidt angår valutaen i den medlemsstat, som skal anvende det monetære udligningsbeløb;

produkter, der sendes fra en medlemsstat til en anden og derpå genudføres til et tredjeland uden at have været indført i genudførelsesmedlemsstaten, har en neutral status med hensyn til monetære udligningsbeløb; i disse tilfælde bør den monetære koefficient anvendes på eksportrestitutioner og eksportafgifter;

en tilsvarende situation karakteriserer:

— produkter, der uføres i henhold til Rådets direktiv 76/119/EØF af 18. december 1975 om harmonisering af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om proceduren for passiv forædling⁽¹⁾,

— produkter, der er fremstillet i henhold til de procedurer, som er fastsat i Rådets direktiv 69/73/EØF af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om aktiv forædling⁽²⁾, senest ændret ved direktiv og derefter overgår til fri omsætning i en anden medlemsstat end den, hvor de er fremstillet;

den nævnte koefficient bør derfor anvendes på:

- importbelastningen fastsat i ECU, som fratrækkes i henhold til artikel 10 i direktiv 76/119/EØF,
- importbelastningen fastsat i ECU, som fastsættes i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 73/95/EØF af 26. marts 1973 vedrørende gennemførelsesbestemmelser for aktiv forædling⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 75/681/EØF⁽⁴⁾;

den monetære koefficient bør også anvendes for produkter, der samtidigt angives til indførsel og til genudførsel, og for hvilke der ikke anvendes noget monetært udligningsbeløb;

det er en forudsætning for en økonomisk tilfredsstillende anvendelse af ordningen med monetære udligningsbeløb, at den monetære koefficient ligeledes anvendes, hvor de beløb, der er anført i erklæringen om licitationstilslag for en given bydende i forbindelse med en licitation vedrørende samhandel med tredjelande, er anført i national valuta;

i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 974/71, skal der anvendes en særlig beregningsmetode i forbindelse med anvendelse af monetære udligningsbeløb for vin for de medlemsstater, hvis valuta er nedskrevet; som en følge heraf anvendes der ikke længere monetære udligningsbeløb for vin i den medlemsstat, hvor de er lavest, og for de andre medlemsstater svarer beløbene til forskellen mellem den monetære afvigelse for den pågældende medlemsstats valuta og den monetære afvigelse, som ville forekomme i den første medlemsstat, hvis den nye regel ikke anvendes;

den monetære koefficient, som de afgifter og restitutioner, der anvendes i samhandelen med tredjelande, multipliceres med, er en del af det monetære udligningsbeløb; den afledes af den procentatsats, som er benyttet ved beregningen af det monetære udligningsbeløb, og den fastsættes af Kommissionen samtidig med dette beløb; det bør præciseres, at den procentatsats, der skal lægges til grund, er den, som svarer til det faktisk anvendte monetære udligningsbeløb;

ved beregningen af de monetære udligningsbeløb for varer, der omfattes af Rådets forordning (EØF) nr. 3033/80 af 11. november 1980 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer fremstillet af

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 30. 1. 1976, s. 58.

⁽²⁾ EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 120 af 7. 5. 1973, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 301 af 20. 11. 1975, s. 1.

landbrugsprodukter (*) bør der tages hensyn til, at prisen for disse varer ikke kun bestemmes af landbrugsproduktens værdi, men også af forarbejdningens omkostninger; under disse omstændigheder er det af administrative grunde nødvendigt at indføre visse faste grænser, og der bør derfor ikke anvendes monetære udligningsbeløb, når incidensen af det største monetære udligningsbeløb på den pågældende vares værdi er på under 2,5 %; det er imidlertid nødvendigt at følge udviklingen i de tal, der lægges til grund for beregningen, og at genindføre det monetære udligningsbeløb, når nævnte incidens overstiger 3 % i en længere periode; det er på den anden side ikke nødvendigt at anvende monetære udligningsbeløb, når modværdien er mindre end 1 ECU/100 kg varer;

det bør præciseres, hvilke regler der skal anvendes, hvis der eksisterer kurser, som er differentierede efter produkt, og den forskel på 1 point, som udløser en ændring af de monetære udligningsbeløb, kun nås for én af disse kurser; for at undgå for hyppige ændringer af de monetære udligningsbeløb og for i pågældende medlemsstat at opretholde det prisforhold mellem de forskellige produkter, som følger af anvendelsen af differentierede kurser, er det nødvendigt at følge princippet med samtidig ændring for alle monetære udligningsbeløb for den pågældende medlemsstat; de monetære udligningsbeløb bør kun tilpasses efter førnævnte regel, hvis forskellen på 1 point nås for det monetære udligningsbeløb i den sektor, hvor den repræsentative kurs er nærmest de faktiske økonomiske situationer for den pågældende valuta;

ved indførelse af visse landbrugsprodukter, som omfattes af ordningen med monetære udligningsbeløb, medfører manglende overholdelse af en nedre prisgrænse, at importbelastningen forøges; dette system medfører ved en opskrivning af valutaen, og i betragtning af, at der i medfør af den fælles landbrugspolitik anvendes obligatoriske valutakurser, en fordyrelse af de pågældende produkter; således viser det sig, at værdien af den pågældende pris udtrykt i de medlemsstaters valutaer, som har truffet de pågældende monetære foranstaltninger, er højere end værdien udtrykt i tredjelandenes valuta, og at der ovenikøbet opkræves udligningsbeløb ved indførelse; i modsat fald, i tilfælde af en nedskrivning af valutaen, er der risiko for, at den nedre grænse ikke overholdes; denne vanskelighed kan overvindes ved en ordning som fører til, den pågældende grænse anses

som overholdt, hvis tilbudsprisen, for det leverede produkt med tillæg eller fradrag af et beløb, der angiver den monetære situations incidens på den pågældende grænse, ikke er lavere end denne;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteerne for de fælles Markedsordninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der forskrifter for beregningen af de ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 974/71 indførte udligningsbeløb, herefter benævnt »monetære udligningsbeløb«.

Artikel 2

1. Den periode, der er nævnt i artikel 1, stk. 1a, andet afsnit, i artikel 2, stk. 1, litra b), andet led, og i artikel 2a i forordning (EØF) nr. 974/71, går fra onsdag i en uge til tirsdag i den følgende uge.
2. Eventuelle ændringer af de monetære udligningsbeløb som følge af de noteringer, der konstateres i løbet af den i stk. 1 omhandlede referenceperiode, anvendes principielt fra den efterfølgende mandag.

Artikel 3

A vistakurserne for de øvrige medlemsstaters valutaer over for hver enkelt af de medlemsstaters valutaer, som indbyrdes holdes inden for en øjeblikkelig a vistamargen på højst 2,25 %, afledes af de ECU-kurser, som Kommissionen hver dag beregner, udtrykt i de pågældende valutaer, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 4

1. Der fastsættes et monetært udligningsbeløb for hver medlemsstat og for hvert produkt, som opfylder betingelserne for anvendelse af de monetære udligningsbeløb.
2. Det beregnes på grundlag af den fælles pris, som eventuelt nedsættes i henhold til tiltrædelsesbestemmelserne for nye medlemsstater.

(*) EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 1.

3. Som undtagelse fra stk. 2 beregnes det monetære udligningsbeløb i forbindelse med sukker på grundlag af interventionsprisen forhøjet med den afgift, der opkræves på sukker med oprindelse i Fællesskabet som led i ordningen med refusion af oplagringsomkostningerne.

4. Som undtagelse fra stk. 2 anvendes der ikke monetære udligningsbeløb i forbindelse med varer omfattet af forordning (EØF) nr. 3033/80, når incidensen af det største monetære udligningsbeløb på den pågældende vares værdi er på under 2,5 %. Denne incidens beregnes efter varegrupperingerne i den fælles toldtarif. To gange om året undersøges beregningsgrundlaget på ny for at følge tallenes udvikling. Såfremt incidensen overstiger 3 % i en længere periode, genindføres det monetære udligningsbeløb for den pågældende vare.

Undersøgelserne finder sted:

- i marts, med en eventuel genindførelse eller ophævelse i maj,
- i september, med en eventuel genindførelse eller ophævelse i november.

I undtagelsestilfælde finder undersøgelse af situationen og genindførelse af monetære udligningsbeløb dog sted i mellemtiden.

Det monetære udligningsbeløb anvendes ikke, når dets modværdi er mindre end 1 ECU/100 kg varer.

Artikel 5

1. Det beløb, der fastsættes i henhold til artikel 4, anvendes i samhandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande.

2. Dog skal

- a) i samhandelen med en ny medlemsstat tiltrædelsesudligningsbeløbene samt de faste elementer,
- b) i samhandelen med tredjelande importbelastningerne eller dele af importbelastningerne og importtilskudene samt eksportrestitutionerne og eksportafgifterne,

fastsat i ECU for de produkter, på hvilke der anvendes monetære udligningsbeløb, multipliceres med en koefficient, herefter benævnt »monetær koefficient«.

Det beløb, som opkræves ved udførsel af skummetmælk eller skummetmælkspulver i form af denatureret

skummetmælkspulver eller foderblandinger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68, betragtes ikke som eksportafgift i nærværende forordnings forstand.

3. Såfremt eksportafgiften eller restitutionen skal forhøjes eller efter omstændighederne nedsættes med tiltrædelsesudligningsbeløb og med monetære udligningsbeløb og samtidig multipliceres med den monetære koefficient, foretages følgende beregninger:

- a) eksportafgiften eller restitutionen nedsættes henholdsvis forhøjes med tiltrædelsesudligningsbeløbet;
- b) det fremkomne resultat multipliceres med den monetære koefficient, for så vidt angår den del, der er udtrykt i ECU;
- c) det således opnåede beløb omregnes til national valuta og nedsættes henholdsvis med det monetære udligningsbeløb.

4. Den monetære koefficient afledes af den procentsats, som er benyttet ved beregning af det monetære udligningsbeløb, og som Kommissionen har fastsat samtidig med dette beløb.

Såfremt artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 974/71 finder anvendelse, fastsætter Kommissionen dog koefficienten i forhold til saldoen mellem de pågældende beløb for den pågældende medlemsstat.

Artikel 6

1. Den monetære koefficient anvendes også på

a) eksportrestitutioner og eksportafgifter fastsat i ECU:

- når produkterne, der skal udføres, kommer fra en anden medlemsstat, men ikke er blevet indført i den medlemsstat, hvor toldbehandlingen ved udførsel til et tredjeland gennemføres,
- når artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1371/81 finder anvendelse;

b) importafgifter og andre afgifter ved indførsel fastsat i ECU:

- som der er meddelt fritagelse for i henhold til direktiv 69/73/EØF, men som skal opkræves efterfølgende,
- som i henhold til artikel 10 i direktiv 76/119/EØF skal fratrækkes importafgifterne på de genindførte produkter,
- når artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1371/81 finder anvendelse;

c) restitutioner og afgifter, som der er givet licitationstilslag for i national valuta i forbindelse med en licitation.

2. Den i stk. 1 omhandlede monetære koefficient er den monetære koefficient i den medlemsstat, hvor de beløb, der skal opkræves eller ydes, fastsættes.

3. For så vidt angår udtrykkene indførsel og udførsel, finder definitionerne i artikel 1, stk. 2, litra b) og c) i forordning (EØF) nr. 1371/81 anvendelse.

Artikel 7

I den periode, hvor der for en medlemsstat anvendes repræsentative kurser, der er differentierede efter produktets art, finder en ændring af de monetære udligningsbeløb i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 974/71 kun sted, hvis forskellen på 1 point nås for de monetære udligningsbeløb for produkter, for hvilke den repræsentative kurs er nærmest den faktiske kurs for den pågældende medlemsstats valuta. Er dette tilfældet ændres de monetære udligningsbeløb for alle produkter i forhold til de forskelle, der noteres for den kurs, som anvendes for hvert enkelt af dem.

Artikel 8

Ved indførsel fra tredjelande af produkter

a) fra svinekødsektoren: anses slusepriserne som overholdt, såfremt det pågældende produkts tilbudspris,

i) hvis der i indførselsmedlemsstaten gælder positive monetære udligningsbeløb, er blevet forhøjet,

ii) hvis der i indførselsmedlemsstaten gælder negative monetære udligningsbeløb, er blevet nedsat,

med det i følgende afsnit omhandlede beløb, ikke er lavere end sluseprisen.

Det i foregående afsnit nævnte beløb beregnes ved at multiplicere sluseprisen med en koefficient, der er lig med den procent, hvormed indførselsmedlemsstatens valuta er opskrevet eller nedskrevet,

b) fra sektorerne for

— æg, fjerkrækød og albumin: anses slusepriserne,

— vin: anses referencepriserne frit grænse,

som overholdt, såfremt det pågældende produkts tilbudspris,

i) forhøjet med det positive monetære udligningsbeløb,

ii) nedsat med det negative monetære udligningsbeløb,

ikke er lavere end sluseprisen eller referenceprisen frit grænse.

Artikel 9

1. Artikel 1 til 5 og 17 i forordning (EØF) nr. 1380/75 ophæves.

2. Når der i fællesskabsretsakter henvises til de i stk. 1 nævnte artikler skal disse henvisninger betragtes som henvisninger til de tilsvarende artikler i denne forordning.

Sammenligningstabellen findes i bilaget.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1981.

På Kommissionens vegne

Poul DALSGER

Medlem af Kommissionen

*BILAG***Sammenligningstabel***Forordning (EØF) nr. 1380/75**Denne forordning*

Artikel 1

Artikel 1

Artikel 2

Artikel 2

Artikel 3

Artikel 3

Artikel 4, stk. 1

Artikel 4

Artikel 4, stk. 2

Artikel 5, stk. 1

Artikel 4, stk. 3

Artikel 5, stk. 2 og 4

Artikel 4, stk. 4

Artikel 5, stk. 3

Artikel 4, stk. 5

Artikel 6, litra c)

Artikel 5

Artikel 7

Artikel 17

Artikel 8